

[Petra Petersen.]

naturligt og rimeligt krav fra befolkningen. Det samme gælder kravet om, at personer, der lider af smittefarlig sygdom, ikke må tilvirke eller behandle fødevarer, hvis disse fødevarer på grund af vedkommende persons sygdom kan være skadelige at fortære. At lokaler skal være rummelige og lyse, at gulv og vægge og tag skal være tætte, og at de skal være sikrede mod rotter og mus, alt dette er i sin orden. Det er som sagt et rimeligt krav. Kun vil jeg fristes til at sige, at det ville være ønskeligt, om de samme krav blev gjort gældende overfor de boliger, menneskenes børn skal bo i. Her skorter det lidt. Men det er altså et rimeligt krav, og vi skal fra mit partis side stille os velvillige ved behandlingen af lovforslaget.

Ved transport af visse levnedsmidler, f. eks. rugbrødet, havde man før krigen den udmærkede hygiejniske foranstaltning, at brødet var indpakket fra fabrikken. Det mener jeg man må tage op igen. Nu er papirmangelen ikke længere så følelig, og det er betryggende og appetitligt, at brødet er indpakket.

En meget vigtig paragraf i lovforslaget finder jeg er § 3, der omhandler varernes forfalskning. Under krigen og i tiden efter krigen med dens vareknaphed eller varemangel er der kommet en del varer på markedet, som ikke altid svarer til deres navn eller til den pris, som forbrugerne må betale for dem. Må jeg nævne en enkelt vare som f. eks. folkeleverpostej. Hvorfor den hedder folkeleverpostej, ved jeg ikke; det er måske, for at man skal tro, at det ikke er rigtig leverpostej. Denne leverpostej er meget uensartet i de forskellige forretninger, og for os husmødre at se er den ofte ikke andet end en opbugning, tilsat en eller anden substans, der giver varen en underlig grålig farve. Jeg mener, at en vare som denne må falde ind under denne paragraf. Dens betegnelse må vildlede køberne, idet den så at sige ikke indeholder lever.

Under debatten om sukkerrationeringens ophævelse forleden dag her i tinget talte jeg om den dyre marmelade. Her er det ikke alene prisen det er galt med, ikke alene priskontrollen, der skulle i funktion, men man trænger også til kontrol med indholdet af disse varer; de kaldes hindbær- eller jordbærmarmelade o. s. v., og de indeholder sikkert meget andet end det, de er benævnt efter. Jeg ved ikke, om det er falsk varebetegnelse, når den forringede eller fortyndede sødmælk bliver kaldt sødmælk eller fløde, men jeg ved, at i min barndom på landet var en mand, der

fortyndede mælken, en foragtelig person, som den ærlige danske bonde tog afstand fra.

Jeg anser vareforfalskning for ligeså forkastelig som tyveri, og jeg er derfor meget forbavset ved at se lovforslagets straffebestemmelser. I det tidligere fremsatte forslag var der foreslået bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år som straf; nu foreslår man bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder. Det oplyses ganske vist i bemærkningerne til lovforslaget, at der ikke kan forventes idømt højere fængselsstraf end 6 måneder for overtrædelse af de i lovforslaget omhandlede forseelser, medmindre der samtidig foreligger overtrædelse af visse paragraffer i straffeloven, og når det er tilfældet, er der selvfølgelig en vis logik i den foreslåede ændring. Men det ændrer i alle tilfælde ikke mit syn på vareforfalskningen. Vi så for ikke mange dage siden i pressen, at en mand, der var økonomisk slået ud — han var arbejdsløs, der var sygdom, og han var ikke i stand til at betale sin husleje — greb til den triste udvej at begå indbrud i en guldsmedeforretning. Det er jo strafbart, man skal sulte med anstand, når man er arbejdsløs, og manden får sin straf, det siger loven, at han skal have, og det er vel rimeligt. Men jeg finder, at det ville være ligeså rimeligt, om man blev straffet hårdt, når man forfalsker en vare for profit.

Det foreliggende lovforslag er, som flere af ordførerne har sagt, meget omfattende. De hygiejniske foranstaltninger kan man sikkert blive enig om. Når jeg har fremhævet § 3 og straffebestemmelserne, er det, fordi jeg vel ikke kan forvente, at man med dette tings særegne form for demokrati vil tillade, at mit parti får en plads i udvalget, og jeg finder, at det er meget påkrævet at se på de to ting, jeg her har fremhævet, under forslagens behandling i udvalget. Loven er som sagt påkrævet; der er mange gode ting i den, de hygiejniske foranstaltninger er i høj grad påkrævede, og jeg skal give mit partis tilsagn om en velvillig behandling af forslaget.

Tholstrup: Fra mit partis side skal der ikke komme nogen indvendinger imod gennemførelsen af dette lovforslag. Vedtagelsen af det betyder for mig at se i det store og hele kun en lovfæstelse af forhold, som allerede er almindelige ude i det praktiske liv.

Boye Meyer: At man fra lovgivningsmagtens side søger at skabe de bedst mulige betingelser i hygiejnske henseende i de virksomheder, der tilvirker levnedsmidler, og i de